

MÓRČEĆ RĚKA

čo. 35

- a) mjelčo spicy smorčeć
- b) bórčeć, so hóršić
- c) džěrki točić

Prawa je wotmołwa **b**.

Mórčeć je zwuk psa, hdyž w šiji zwuk twori, tola hišće nješčowka. Ale je jasne, zo so hněwa. Tutón woznam so tež za ludźi wužiwa, kotřiž so hórša, tola nic přewótře. Woni so zjawnje njuhórša, ale swój hněw jenož ludžom wokoło sebje zdžěleja abo sej jón do brody bórbola.

Takle móžeš tež prajić:

- bórčeć
- (pos) wórčeć
- mórčeć kaž pos, hdyž so jemu wo wjelkach džije

Připódla prajene:

Čłowjeka, kotryž husto mórči, móžemy tež mórčaka mjenować.

Přikłady z rěčneho korpusa:

»Zboha wrótna!«, *mórčeše wón a chcyše horje.* (Jurij Brězan, Feliks Hanuš. Budyšin 1968)

»Ja stary? Hižo šědžiwy?«, psyk *mórči*, z hněwom napjaty ... (Handrij Zejler, Serbske fabule. Budyšin 1966)

Ludžo na to *mórčachu* a wokoło so hladachu, hač móht snano susod tajki zlež wuwołany element być. (Cyril Kola, Puće z doliny. Nowa doba 1988/89)